

การสำรวจข้อมูลเพื่อหลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

นนุช ภัทรนคร¹ และ วิสา เตีย²
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

บทคัดย่อ

การสำรวจข้อมูลเพื่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิตนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาและระดับการศึกษาที่ต้องการศึกษาต่อ และลักษณะของหลักสูตรที่พึงประสงค์ของคณาจารย์ที่สอนวิชาเทคนิคของสถาบันการศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีนานาชาติ และสถาบันการศึกษาเอกชน

จากแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้ จำนวน 967 ชุด พบว่าคณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามร้อยละ 89.5 สำเร็จการศึกษาได้ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (คอ.บ.) ร้อยละ 65.4 ของคณาจารย์เหล่านี้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยีนานาชาติ ร้อยละ 74.4 มีอายุระหว่าง 25-35 ปี และร้อยละ 91.5 มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป ร้อยละ 90.9 ของผู้ที่ตอบแบบสอบถามมีโครงการที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ร้อยละ 76.0 ต้องการศึกษาต่อในสาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต ร้อยละ 95.9 ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท และร้อยละ 89.4 ต้องการศึกษาต่อในปี พ.ศ. 2533-2537

ในด้านคุณลักษณะของหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต ร้อยละ 60.9 ของคณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามต้องการให้เน้นหนักทางวิชาชีพวิศวกรรม คือ สัดส่วนของหน่วยกิตวิชาการศึกษาและวิชาชีพวิศวกรรมควรจะเป็น 40:60 สำหรับค่าหน่วยกิตของวิทยานิพนธ์นั้น คณาจารย์จำนวนร้อยละ 53.0 มีความเห็นว่าควรจะมีค่า 6 หน่วยกิต และร้อยละ 56.9 มีความเห็นว่า เวลาที่ใช้ในการศึกษาต่อควรเป็นเวลาราชการปกติ

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

² นักวิจัย ศูนย์ปฏิบัติการงานวิจัยและพัฒนา

A Survey Study for Offering a Master of Science Degree Programme in Industrial Education

Nongnuj Patharakorn¹ and Visa Tia²

King Mongkut's Institute of Technology Thonburi

Abstract

This survey investigated the possibility setting up a programme for a Master of Science Degree in Industrial Education. A questionnaire was distributed to technical college teachers of the Department of Vocational Education, the Rajamangala Institute of Technology and private educational institutions in order to survey the respondents' needs for further education, their fields of interest and the educational level requested, including curriculum characteristics recommended by the respondents.

Questionnaire responses from 967 respondents were collected. The results can be summarized as follows :

1. About 90 percent of the respondents received their Bachelor of Science Degree in Industrial Education.
2. About 65 percent of the respondents graduated from the Rajamangala Institute of Technology.
3. About 74 percent of the respondents were aged from 25 to 35 years old.
4. About 92 percent of the respondents had more than 4 years of teaching experience.
5. About 91 percent of the respondents planned to further their study.
6. About 76 percent of the respondents wanted to further their study for a Master of Science Degree in Industrial Education.
7. About 91 percent of the respondents wanted to study on a post-graduate course.
8. About 90 percent of the respondents wanted to study in the years B.E. 2533-2537.

Concerning the curriculum characteristics, the respondents gave their opinions as follows :

1. About 61 percent of the respondents recommended that educational courses and engineering courses should be in a proportion of 40 : 60.
2. Fifty-three percent suggested that project work should count for 6 credits and about 57 percent suggested that actual courses should be offered during working time.

¹ Assistant Professor, School of Industrial Education

² Researcher, Center of Operational Research and Development

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในช่วงปลายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 เศรษฐกิจของประเทศไทยได้ขยายตัวอย่างรวดเร็ว นอกจากปริมาณการลงทุนจะเพิ่มแล้ว โครงสร้างการลงทุนส่วนใหญ่ยังเป็นอุตสาหกรรมบริการ และเกษตรกรรมสมัยใหม่ ดังนั้นการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในขณะนี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการกำลังคนทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีให้มีจำนวนและคุณภาพเพียงพอที่จะตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรม มีความสามารถดูดซับหรือถ่ายทอดเทคโนโลยีที่มาจากต่างประเทศ ทั้งนี้เพื่อให้ประเทศไทยสามารถที่จะพึ่งพาตนเองทางด้านเทคโนโลยีได้ในอนาคต

กำลังคนในระดับอาชีวศึกษาประเภทช่างเทคนิคและช่างฝีมือ นับเป็นบุคลากรที่สำคัญกลุ่มหนึ่งของกำลังคนทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งในปัจจุบันประเทศไทยกำลังประสบปัญหาการขาดแคลนบุคลากรดังกล่าว ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ โดยเฉพาะในด้านคุณภาพนั้น การผลิตบุคลากรยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมดังจะเห็นได้ว่า ตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 เป็นต้นมา ได้เน้นการพัฒนาากำลังคนเพื่ออุตสาหกรรมด้านอาชีวศึกษา โดยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 ได้กำหนดนโยบายการพัฒนากำลังคนด้านอาชีวศึกษาที่สำคัญประการหนึ่งความว่า “เร่งผลิตและปรับปรุงคุณภาพของครูอาชีวศึกษาให้ประสานและสอดคล้องกันระหว่างหน่วยผลิตและหน่วยใช้” ดังนั้นในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระยะที่ 6 ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม ครุศาสตร์เครื่องกล และครุศาสตร์ไฟฟ้า คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี จึงมีนโยบายที่จะจัดหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต เพื่อเปิดโอกาสให้คณาจารย์ที่สอนวิชาเทคนิคทุกสาขาได้เพิ่มพูนความรู้ ความสามารถในทักษะวิชาชีพ และวิชาการสามารถนำไปถ่ายทอดให้กับนักศึกษาวิชาช่างเทคนิคได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คณะอนุกรรมการวางแผนการจัดการศึกษาด้านครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี จึงได้กำหนดให้มีการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการศึกษาในหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต เพื่อนำผลการสำรวจไปเป็นแนวทางในการจัดหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกันแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ

1.1 วัตถุประสงค์ของโครงการ

การสำรวจข้อมูลเพื่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาให้ข้อมูลดังต่อไปนี้ คือ

1. จำนวนคณาจารย์ที่สอนวิชาเทคนิคที่ต้องการศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
2. สาขาวิชา และระดับการศึกษาที่คณาจารย์ที่สอนวิชาเทคนิคต้องการศึกษาต่อ
3. ลักษณะของหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิตที่คณาจารย์ที่สอนวิชาเทคนิคพึงประสงค์

1.2 ขอบเขตของการสำรวจ

ในการสำรวจข้อมูลเพื่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต จะสำรวจข้อมูลของคณาจารย์ที่สอนวิชาเทคนิคทุกสาขาซึ่งมีวุฒิการศึกษาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.) ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (ค.อ.บ.) และอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (อส.บ.) ในสถาบันการศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และสถาบันการศึกษาเอกชน โดยเลือกสำรวจคณาจารย์ในสถาบันการศึกษาที่มีนักศึกษาโครงการความร่วมมือระหว่างกรมอาชีวศึกษา และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (นักศึกษาครูช่าง)

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อมูลที่รวบรวมได้จากการสำรวจจะเป็นประโยชน์ต่อการร่างหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต และการวางแผนการศึกษาด้านครุศาสตร์อุตสาหกรรมในระยะยาวต่อไป

2. วิธีดำเนินการสำรวจ

2.1 การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจ

การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจได้ใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกคณาจารย์ที่สอนวิชาเทคนิคทุกสาขา ซึ่งมีวุฒิการศึกษา วศ.บ. ค.อ.บ. และ อส.บ. ในสถาบันการศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และสถาบันการศึกษาเอกชน ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาที่มีนักศึกษาในโครงการความร่วมมือระหว่างกรมอาชีวศึกษา และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี จำนวนทั้งสิ้น 85 แห่ง แบ่งเป็น

1. สถาบันการศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 78 แห่ง
2. สถาบันการศึกษาในสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 3 แห่ง
3. สถาบันการศึกษาเอกชน จำนวน 4 แห่ง

2.2 การจัดเตรียมแบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจข้อมูล คือ แบบสอบถาม “แบบสำรวจข้อมูลหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต” ซึ่งได้รับความเห็นชอบแล้วจากคณะกรรมการวางแผนการจัดการศึกษาด้านครุศาสตร์อุตสาหกรรม ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ลักษณะของแบบสอบถามจะเกี่ยวข้องกับข้อมูล 3 ส่วน ดังนี้ คือ

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
3. คุณลักษณะของหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิตที่พึงประสงค์

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังสถาบันการศึกษาต่างๆ ในสังกัดกรมอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และสถาบันการศึกษาเอกชน ศูนย์ฝึกวิชาชีพและโรงเรียนสารพัดช่างที่มีนักศึกษาโครงการความร่วมมือระหว่างกรมอาชีวศึกษาและสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีเพื่อให้คณาจารย์ในสถานศึกษาดังกล่าวที่สอนวิชาเทคนิคทุกสาขาวิชาเป็นผู้ให้ข้อมูล โดยมีระยะเวลาของการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือนตุลาคม 2532 ถึงมีนาคม 2533

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามจะวิเคราะห์และคำนวณด้วยเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS [4]

3. ผลการสำรวจข้อมูล

การสำรวจข้อมูลเพื่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต มีแบบสอบถามที่สามารถรวบรวมข้อมูลนำมาวิเคราะห์ได้จำนวน 967 ชุด ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้ คือ

3.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการสำรวจข้อมูล จำแนกเป็น

วุฒิการศึกษา คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามสำเร็จการศึกษาได้ปริญญาวุฒิการศึกษา ค.อ.บ. มากที่สุด คือ ร้อยละ 89.5 รองลงมาได้แก่วุฒิการศึกษา วศ.บ. ร้อยละ 6.4 และวุฒิการศึกษา อส.บ. ร้อยละ 3.3

สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามสำเร็จการศึกษาสาขาวิศวกรรมโยธาร้อยละ 31.4 สำเร็จการศึกษาสาขาวิศวกรรมเครื่องกล 27.4 สำเร็จการศึกษาสาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรมร้อยละ 24.7 และสำเร็จการศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าร้อยละ 14.2

สถาบันที่สำเร็จการศึกษา คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามสำเร็จการศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลร้อยละ 65.4 สำเร็จการศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือร้อยละ 20.2 สำเร็จการศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง ร้อยละ 8.1 และสำเร็จ การศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ร้อยละ 4.1

ช่วงปีที่สำเร็จการศึกษา คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามสำเร็จการศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2526-2530 มากที่สุด คือ ร้อยละ 56.2 สำเร็จการศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2521-2525 ร้อยละ 22.2 สำเร็จการศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2531-2532 ร้อยละ 11.9 และสำเร็จการศึกษาในช่วงปี 2501-2520 ร้อยละ 9.7

อายุการทำงาน คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุการทำงานมากกว่า 8 ปี คือ ร้อยละ 48.1 รองลงมาเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ระหว่าง 4-8 ปี ร้อยละ 43.4 และเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 3 ปี ร้อยละ 8.5

หน่วยงานที่สังกัด คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามเป็นอาจารย์ที่สอนในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ร้อยละ 83.5 เป็นอาจารย์ที่สอนในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ร้อยละ 9.3 เป็นอาจารย์ที่สอนในศูนย์ฝึกวิชาชีพ ร้อยละ 4.9 และเป็นอาจารย์ที่สอนในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยเอกชน ร้อยละ 2.4

ลักษณะของงานที่รับผิดชอบ คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทำหน้าที่สอนซึ่งคิดเป็นร้อยละ 84.4 ทำงานสอนและบริหาร ร้อยละ 14.0 และทำงานบริหารอย่างเดียว ร้อยละ 1.5

อายุ คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 25-35 ปี คือ ร้อยละ 74.4 มีอายุมากกว่า 35 ปี ร้อยละ 23.6 และมีอายุต่ำกว่า 25 ปี ร้อยละ 2.0

3.2 ความต้องการศึกษาต่อของผู้ตอบแบบสอบถาม

ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามมีโครงการที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ร้อยละ 90.9

วัตถุประสงค์ในการศึกษาต่อ คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาต่อเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความก้าวหน้าทางอาชีพ และปรับปรุงวิทยฐานะเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 40.6

สาขาวิชาที่ต้องการศึกษาต่อ คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามมีความต้องการศึกษาต่อทางด้านครุศาสตร์อุตสาหกรรม ร้อยละ 76.0 ศึกษาต่อทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ ร้อยละ 22.3 สำหรับสาขาวิชาเอกที่ต้องการศึกษานั้น ส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาบริหาร อาชีวศึกษาคิดเป็นร้อยละ 38.1 สาขาวิชาเทคโนโลยีศึกษาร้อยละ 23.6 สาขาวิชาหลักสูตร และการสอน ร้อยละ 15.2

ระดับการศึกษาที่ต้องการศึกษาต่อ คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามมีความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 95.9 และศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ร้อยละ 4.1

ช่วงปีที่ต้องการศึกษาต่อ คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามมีความต้องการศึกษาต่อในช่วงปี พ.ศ. 2533-2539 ร้อยละ 96.0

3.3 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมหัตถศิลป์
สัดส่วนของวิชาการศึกษาและวิชาช่าง คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามและต้องการ
ศึกษาต่อร้อยละ 60.9 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสัดส่วนของวิชาการศึกษาและวิชาช่างเป็น
40 : 60 มากที่สุดร้อยละ 14.1 มีความคิดเห็นว่าควรมีสัดส่วนเป็น 50 : 50 และร้อยละ
18.8 มีความคิดเห็นว่าควรมีสัดส่วนเป็น 60 : 40

การทำวิทยานิพนธ์ คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามและต้องการศึกษาต่อ มีความ
เห็นว่าควรมีการทำวิทยานิพนธ์ในหลักสูตรร้อยละ 55.6 และเห็นว่า ไม่ควรมีการทำวิทยา
นิพนธ์ ในหลักสูตรร้อยละ 44.4

จำนวนหน่วยกิตของวิทยานิพนธ์ คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามและต้องการ
ศึกษาต่อมีความเห็นว่าวิทยานิพนธ์ของหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมหัตถศิลป์ ควรมีค่า
6 หน่วยกิต ร้อยละ 53.0 ควรมีค่า 9 หน่วยกิต ร้อยละ 21.3 ควรมีค่า 12 หน่วยกิต ร้อยละ
18.8 ควรมีค่า 15 หน่วยกิต ร้อยละ 5.5 และควรมีค่ามากกว่า 15 หน่วยกิต ร้อยละ 1.4

เวลาที่ควรใช้ในการศึกษา คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามและต้องการศึกษาต่อ มี
ความเห็นเกี่ยวกับเวลาที่ใช้ในการศึกษาว่าควรเปิดสอนในเวลาราชการปกติร้อยละ 56.9
และควรเปิดสอนภาคค่ำร้อยละ 24.9

3.4 คณาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความต้องการศึกษาต่อในสาขาวิชา ต่าง ๆ แตกต่างกัน

คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามมีความต้องการศึกษาต่อในสาขาวิชาต่าง ๆ แตกต่าง
กันตามวุฒิของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนี้ คือ

คณาจารย์ที่มีวุฒิ ค.อ.บ. มีความต้องการศึกษาต่อทางด้านครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.99 ด้านวิศวกรรมศาสตร์ร้อยละ 19.49 และต้องการศึกษาต่อ
ทางด้านอื่น ๆ เช่น คอมพิวเตอร์ โทรคมนาคม และเทคนิคการศึกษา ร้อยละ 1.52

คณาจารย์ที่มีวุฒิ วศ.บ. มีความต้องการศึกษาต่อทางด้านวิศวกรรมศาสตร์มากที่สุด
คิดเป็นร้อยละ 67.31 ด้านครุศาสตร์อุตสาหกรรมร้อยละ 30.77 และอื่น ๆ อีกร้อยละ 1.92

คณาจารย์ที่มีวุฒิ อส.บ. มีความต้องการศึกษาต่อทางด้านครุศาสตร์อุตสาหกรรม
คิดเป็นร้อยละ 74.07 ด้านวิศวกรรมศาสตร์ ร้อยละ 22.22 และอื่น ๆ อีกร้อยละ 3.71

4. สรุปผลการสำรวจและข้อเสนอแนะ

4.1 สรุปผลการสำรวจ

คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามสำเร็จการศึกษาที่มีวุฒิปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต จำนวนร้อยละ 89.5 และคณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามสำเร็จการศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำนวนร้อยละ 65.4 และร้อยละ 56.2 ของคณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามสำเร็จการศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2526-2530 คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 4-8 ปี จำนวนร้อยละ 43.1 และประสบการณ์การทำงานมากกว่า 8 ปี จำนวนร้อยละ 48.1

คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 74.4 มีอายุระหว่าง 25-35 ปี

คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามจำนวนร้อยละ 90.9 มีโครงการที่จะศึกษาต่อ ซึ่งได้ให้เหตุผลว่าเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความก้าวหน้าทางอาชีพและเพื่อปรับปรุงวิทยฐานะ เป็นจำนวนร้อยละ 40.6 คณาจารย์ที่ต้องการศึกษาต่อจำนวนร้อยละ 70.6 ต้องการศึกษาต่อทางด้านครุศาสตร์อุตสาหกรรม ส่วนใหญ่วิชาเอกที่ต้องการศึกษาต่อ คือ บริหารอาชีวศึกษา จำนวนร้อยละ 38.1 รองลงมา ร้อยละ 23.6 และ 23.1 เป็นสาขาเทคโนโลยีศึกษา และวิชาอื่นๆ ตามลำดับ เช่น การส่งผ่านความร้อน, โครงสร้าง, คอมพิวเตอร์ อีกร้อยละ 15.2 ต้องการศึกษาวិชาเอกทางด้านหลักสูตรและการสอน

คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามมีความต้องการศึกษาต่อในสาขาวิชาต่างๆ แตกต่างกันตามวุฒิของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนี้ คือ

คณาจารย์ที่มีวุฒิ ค.อ.บ. มีความต้องการศึกษาต่อทางด้านครุศาสตร์อุตสาหกรรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.99

คณาจารย์ที่มีวุฒิ วศ.บ. มีความต้องการศึกษาต่อทางด้านครุศาสตร์อุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 30.77

คณาจารย์ที่มีวุฒิ อส.บ. มีความต้องการศึกษาต่อทางด้านครุศาสตร์อุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 74.07

คณาจารย์ที่ต้องการศึกษาต่อ ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทบัณฑิต เป็นจำนวนร้อยละ 95.9 และส่วนใหญ่คณาจารย์มีโครงการที่จะศึกษาต่อในปี พ.ศ. 2533-2537 คือ จำนวนถึงร้อยละ 89.4

สำหรับคุณลักษณะของหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต คณาจารย์ที่ต้องการศึกษาต่อ จำนวนร้อยละ 60.9 ได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับสัดส่วนของหน่วยกิต วิชาการศึกษาและวิชาช่างว่าควรจะเป็น 40 : 60 นั่นคือ ควรจะเน้นหนักวิชาช่าง เพื่อผู้เรียนจะได้นำไปใช้ในการเรียนการสอนได้ คณาจารย์จำนวนร้อยละ 55.6 มีความเห็นว่า ควรมีการทำวิทยานิพนธ์และสำหรับ ค่าหน่วยกิตของวิทยานิพนธ์นั้น คณาจารย์ฯ ที่ต้องการเรียนต่อจำนวน

ร้อยละ 53.0 มีความเห็นว่าควรจะมีค่า 6 หน่วยกิต สำหรับเวลาที่ใช้ในการเรียนนั้น คณาจารย์ จำนวนร้อยละ 56.9 ต้องการเรียนในเวลาราชการปกติ และร้อยละ 24.9 ต้องการเรียนภาคค่ำ เพื่อจะได้ไม่ต้องลาราชการ

4.2 ข้อเสนอแนะ

4.2.1 การที่คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีนโยบายที่จะเปิดหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิตขึ้นนั้น ก็เพื่อให้หลักสูตรนี้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มผู้เรียนเป้าหมาย คือ คณาจารย์ที่สอนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา คณะฯ จึงควรที่จะเปิดหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต โดยมีวิชาเอกดังต่อไปนี้ คือ บริหารการศึกษา เทคโนโลยีศึกษา หลักสูตรการสอน และวิชาเอกทางวิศวกรรมที่เน้นเฉพาะด้าน เช่น การส่งผ่านความร้อน, โครงสร้าง, คอมพิวเตอร์ เป็นต้น

4.2.2 สัดส่วนของวิชาการศึกษาและวิชาวิศวกรรม ควรจะเป็น 40 : 60 นั่นคือ ควรจะเน้นหนักทางด้านวิศวกรรม หรือวิชาการที่พัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคลากรที่มีขีดความสามารถพร้อมที่จะรับเทคโนโลยีจากต่างประเทศ ที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ ให้เป็นประเทศอุตสาหกรรมและในขณะเดียวกัน ผู้เรียนก็จะต้องมีความรู้ทางวิชาการมากพอที่จะถ่ายทอดให้แก่นักศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษา อันเป็นการสร้างกำลังคนที่มีคุณภาพเพื่อสนองต่อการพัฒนาประเทศ

4.2.3 เนื่องจากกลุ่มผู้เรียนเป้าหมาย เป็นครูประจำการที่จบการศึกษามานานแล้ว หลักสูตรควรจะต้องกำหนดให้มีการทำวิทยานิพนธ์ แต่ควรจะมีค่าเพียง 6 หน่วยกิต โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ในการทำงานวิจัย ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการทำผลงานทางวิชาการเมื่อผู้เรียนจบหลักสูตร

4.2.4 หลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต ควรมีเวลาเรียน 2 ปีการศึกษา และควรเปิดสอนในเวลาราชการปกติ

4.2.5 ควรเปิดหลักสูตรนี้ในช่วงปีการศึกษา 2533-2537 ซึ่งจะสอดคล้องกับแผนการพัฒนากำลังคนของกรมอาชีวศึกษา ที่ต้องการพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับการเปิดหลักสูตร ปท.ส. (ประกาศนียบัตรครุเทคนิคชั้นสูง) ในวิทยาลัยเทคนิคลพบุรี วิทยาลัยเทคนิคสทศทศบ วิทยาลัยเทคนิคอุดร วิทยาลัยเทคนิคพิษณุโลก และวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่

หลักสูตร ปท.ส. นี้ เริ่มเปิดสอนที่วิทยาลัยช่างกลปทุมวันเป็นแห่งแรกในปีการศึกษา 2534

4.2.6 ในกรณีที่สถาบันจะจัดฝึกอบรมระยะสั้น (3-6 เดือน) คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม ได้เสนอหัวข้อที่ควรจัดอบรมมาให้ จำนวน 68 หัวข้อ

บรรณานุกรม

1. วิเชียร เกตุสิงห์, 2534, การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+
ชมรมผู้สนใจงานวิจัยทางการศึกษา
2. Ferguson, G.A., 1981, Statistical Analysis in *Psychology* and Education,
McGraw-Hill International Book Company, Tokyo.
3. Garrett, H.E., 1966, ***Statistics in Psychology and Education***, Longmans, Green,
London.
4. Norusis, M.J., 1984, ***SPSS/PC+ FOR THE IBM PC/XT-AT***, SPSS Inc., Chicago.